

Midnattsropet

Nr 2 1974 årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

**Kjell och Majken
— missionärer i Klara**

Kjell och Majken Roos

Värdparet på GAMLA BRO –

Outtröttliga att vinna och vårda människor

F. d. allaktivitetshuset Gamla Bro står mitt uppe i en genomgripande förvandling. Hammarlagen ekar och målarpenslar följer bit för bit husets tragiska historia. Viktigast är dock att Gamla Bro har bytt ande — det är ockuperat på nytt av människor beredda att möta den strömmen av hjälpsökande av alla kategorier som rör sig i Stockholms city. Pionjärer i detta unika missionsarbete är makarna *Kjell och Majken Roos*. — De är i sin tur en frukt av arbetet på Johannelund, skriver Stina Fridolfsson i en presentation här intill.

Om man kommer till Gamla Bro när kafeterian är stängd — efter 23.00, eller före 9.00 — så ringer man på dörren. Och i allmänhet kommer då Kjell och öppnar. Bredvid honom står den unga, svarta schäfertiken Sara, nyfiket nosande.

Kjell har fått en viktig post som "gårdvar" på Gamla Bro tillsammans med sin fru Majken.

För oss som varit med sedan första början på Johannelund, är det fantastiskt att se hur frukten av arbetet där nu liksom skördas på Gamla Bro.

Majken kom till oss genom ett torgmöte. Hon lyssnade på sången, fascinerades, och följde med till Johannelund. Hon fann syskon gemenskap och döptes veckan därpå. Då hette hon Larsson, och i ett Midnattsrop för nästan två år sedan finns en presentation av lilla Majken, som så enkelt och naturligt gled in i en tjänst på Johannelund i köket, och i vårt utåtriktade evangelisationsarbete.

Kjell kom till oss genom Hans som satt i fängelse för vapenvägran. Där mötte han Kjell. Då hade Kjell nästan gett upp alla förhoppningar och illusioner att någonsin få känna sig som en människa igen. Men Hans vittnade för honom om Jesus, och visade på bönens väg. Så när Kjell blev fri, kunde han inte komma ifrån vad han hade hört. Och en dag kom han instapplande till Johannelund — för att stanna. Han blev frälst och döpt. Han blev på ett markant sätt befriad från kriminalitet och knark. Så när han senare åkte in några månader i fängelse för att avtjäna straff för några gamla förseelser, så fick han vittna och vinna flera kamrater för Jesus. Han hade bett om en för varje månad han satt. Det blev fyra. Och han vann fyra!

Kjell har både utbildning och praktik som kock. Så ganska snart började han söka sig till köksregionerna på Johannelund. Och till Majken... I höstas fick vi den

— Gamla Bro suckar, lyder texten på väggen. Idag hörs bön och trosviss sång i huset i klarakvarteren. Peder Blom klarar sikten uppåt.

stora glädjen att gifta dem med varandra. Det känns som om vi fått och gett en kär son och broder, en kär dotter och syster. Deras bröllopsfest var en av de underbaraste högtider vi haft på Johannelund. Vilken manifestation av Guds kärlek och omsorg!

Kjell och Majken hade inte något bostadsproblem när de gifte sig. Ett par små rum i ena baracken, som ursprungligen var fullskruvade med vägghyllor och ämnade som sängklädesförråd, rensades, tapetserades och möblerades av syskonen på Johannelund, som var ivriga att få göra det otyckta paret en kärleksgärning.

Bröllopsresa gjorde de också ett

par månader senare. Och att kosan ställdes till Marocko, var ingen slump. I Stockholmsförsamlingen har sista halvåret fem marockaner blivit frälsta och döpta. Kjell och Majken har med en alldeles speciell kärlek vårdat sig om dessa invandrare, och de har ivrigt försökt lära sig litet arabiska genom vår arabmissionär, Margit, som bor på Johannelund. Och när i Dagens Nyheter utannonserades en billig resa till Marocko, så var Kjell och Majken genast eld och lågor. Och jag, som var med på den resan, kan säga att finare arabmissionärer finns inte än Majken, som aldrig varit söder om Stockholm förr, och Kjell, som större delen av sitt liv fört en asocial tillvaro.

När de kom hem från Marocko, var Gamla Bro nyss invigt, och då frågan om vilka som skulle bli värdpar på Gamla Bro kom upp, så föll lotten ganska naturligt på Majken och Kjell.

Och nu ser vi dem fungera på Gamla Bro, i alla möjliga och omöjliga sammanhang. Just nu, klockan två på natten, sitter jag på Gamla Bro och skriver om dem. Och Kjell håller på och arbetar med pannan som slocknat. Alla såna här katastroffall drabbar först honom. Han går runt om dagarna och kollar att fönster är hela och stängda, att dörrar är låsta, att lampor är släckta, att inga busar och obehöriga springer runt i huset. Majken städar trappor, står i shopen. Förutom allt detta, fungerar både Majken och Kjell som outtröttliga själavinnare och själavårdare.

Nu har MR:s läsare fått en liten glimt av värdparet på Gamla Bro och en aning om det tunga ansvar som åvilar dem. Jag hoppas verkligen att det jag här skrivit fyller åsyftad funktion — nämligen, att skapa tro och medansvar i läsarnas hjärtan. Tro på Guds kraft som mäktigt kan förvandla människoliv, och ansvarskänsla till att fungera i förbönens tjänst för det första "Johannelundsparet" som kommit ut på fältet i tjänst för Gud.

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—.
Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12.
Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1974

Arne Imsen:

Oförfalskad renhet

Det finns inte någon tid, som varit så farofyllt som vår. Vi lever nämligen liksom i beblandningens tid. Allting skall blandas ihop: ljus och mörker, rent och orent, tro och otro, sund lära och osund lära. Skall man gå Guds ords väg, måste man därför räkna med, att striden kommer att bli intensiva-
re än någonsin förr.

Bibeln talar om en oskrymtad tro och en sund lära. Det säger mig att det även måste finnas en tro som är skrymtaktig och en lära som är osund. Bibeln talar likaså om en oförfalskad renhet. Det finns alltså efterapningar på alla områden. Gud har knappast hunnit skapa något äkta, förrän satan gör ett plagiat. Vad vi behöver framför allt är därför andlig vakenhhet och förmåga till andebedomning.

Det finns en mängd områden, där människor gjort ödesdigra förväxlingar. En utav vår tids stora risker är, att man inte kan skilja mellan kultur och andlighet. Man sätter likhetstecken mellan dem och glömmer att kultur är den gamla människans försök att förädla den skapelse, som befinner sig under förbannelsen. Andlighet är någonting helt annat. Det är inte fråga om vad du eller jag presterar, utan vad nåden verkar i oss. Detta nådens verk kan ske endast genom Ordet och Anden i förening, då den helige Ande tar hand om oss.

□ □ □

Det finns en liknande förväxling mellan tro och moral. Jag är ingen antimoralist och förkunnar ingen laglöshet. Vi bör dock förstå, att det endast finns en rättfärdighet som Gud godkänner, och det är inte den som kommer av lagen utan den som är ett verk av nåden.

Ett säkert tecken på egen rättfärdighet är den kyrkofromhet, som denna moral skapar. Där behöver man inte bön eller lovprisning, och där behöver man ingen tacksägelse. Kom ihåg, att den som har fått mycket förlåtet älskar ock mycket.

Där nåden inte är verksam, har man inte behov av fröjd i Herren. Det är denna andefattigdom, man sedan försöker ersätta med kulturaktiviteter såsom vacker sång, vacker musik och predikokonst. Ja, man kan även nämna sådana saker som filantropi o. dyl.

Guds församling har någonting helt annat än detta. Den bärs upp av Andens *uppenbarelse* och en levande *tro* på en uppståndelse och i nuet verksam Jesus Kristus.

□ □ □

Jag har lidit mycket i mitt inre, när jag sett denna fruktansvärda förväxling. Olyckan är ju, att med dessa kulturaktiviteter sker det också en smakförändring och en smakförsämring i den andliga miljön.

Man börjar uppskatta och bejuba mänskliga prestationer och insatser. Ibland träder det upp talangfulla och spirituella människor, som är giganter på många områden. Dem ger man sin tillbedjan. Ja, det blir faktiskt en form av människoförgudning.

Men lägg märke till. Var finns den spontana lovsången till Jesus Kristus i dessa sammanhang. Det är ju den som är så underbar och som skiljer församlingen från allting annat. Den spontana lovsången måste finnas för att nådens och uppenbarelsens ande skall få utföra sitt helgelsens verk i våra liv, så att vi inte leds in i någon slags prestationsreligion med döda gärningar.

□ □ □

Herren måste alltså lära oss att skilja på det som är vårt eget verk och det som är Guds verk. Den som har kommit till tro har kommit in i vilan och har fått vila från allt sitt eget verk. Det är dit Gud vill leda församlingen, men det är den processen, som är så oerhört svår.

Till och med våra aktiviteter måste nu och då mönstras ut eller på något sätt besegras. Ett faktum är, att det är inte alla gånger det vi menar är ont, som är det stora problemet. Det är det vi menar är gott, som kan vara problemet.

Vad vi behöver är alltså det gudomliga, det övernaturliga, uppenbarelsen, ljuset från härligheten, gestaltad i församlingslivet. Gud vill det.

Vem är han?

Av Ruth Åsebäck, Göteborg

Vem är han som kommer från Edom, i högröda kläder, så präktig i sin dräkt, så stolt i sin stora kraft?

Det är jag, som talar i rättfärdighet, jag, som är en mästare till att frälsa. Jes. 63:1.

Vem är han som kommer? ... i blodstänkta kläder. Med märken efter skarpa törnen på sin panna, med uppstungen sida, genomborrade händer och fötter. Vars ögon stråla av den himmelska kärlekens glöd, vars ansikte lyser såsom solen i dess middagsglans, och från vilkens händer strålar av ljus utgård till frälsning, från synd, hälsa och full befrielse från alla slags sjukdomar?

Vem är han, som skaror på vår jord älskar, tillbeder, dyrkar och lovsjunger. Om vilken de talar i stor glädje, som den evigt levande. Som var död, men lever och reagerar i evighet?

En gång levde han här på vår jord, i stor ringhet. Utan någon som helst höghet eller prakt. Han brukade hjälpa sin far med hans snickeriarbete. Senare blev han en offentlig talare, vilken skarorna samlades omkring, i stor gripenhet lyssnande till hans förunderliga, mäktiga budskap. Som de måste betyga, var ord med makt och myndighet, och ej att likna vid den tidens skriftlärde.

Den stora frågan blev: VEM ÄR HAN?

Han gick omkring och gjorde väl. Hjälpte behövande, helade sjuka, uppsökte och var tillsammans med de utslagna och ringa. Näpste storm och vågor, och det blev lugnt ...

Människorna frågade: VEM ÄR DÄ DENNE? som befaller både

vind och vågor, och de lyda honom? Och de gick där i förundran.

VEM ÄR HAN, som kämpade till blods i örtagårdens dunkel. Blev falskt anklagad. Stod bunden, hånad och slagen inför fiendehopen, men vars ord hade en sådan makt, att blott ett enda behövdes för att hans motsåndare skulle falla till marken. Han som bar sitt kors på sönderslagen, blodig skuldra, under det att smäderopen haglade. Han, som ingen synd hade gjort, och i vars mun det aldrig hade funnits något svek.

VEM ÄR HAN, som mitt under korslidandets ousägliga smärtor kunde bedja Gud förlåta sina plågar. Som lades i en lånad grav, men uppstod igen, gående omkring, tröstande de sina och lovade dem att en gång ta dem med hem till sitt rike.

**VEM ÄR HAN?
DET ÄR JESUS GUDS SON,
MESSIAS,
VÄRLDENS FRÄLSARE.**

Om honom bära alla profeterna vittnesbörd, och betyga, att var och en som tror på honom skall få syndernas förlåtelse genom hans namn. Apg. 10:43.

Herren Gud talade genom sina tjänare profeterna i gamla förbundet flera hundra år i förväg om honom, som skulle komma. ALLT GICK I FULLBORDAN.

Det talades om en rättfärdig telnings från Davids rot. Ett barn, som varder fött och en son, som bliver oss given. Född utav en jungfru i Betlehem. Hans namn skulle vara: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Även fick han namnet Emanuel, vilket betyder: Gud med oss.

Det talades om köpet för 30 sil-

verpenningar. Om hans stora lidande, i det han skulle bära många missgärning. Han skulle bli föraktad, hånad och misshandlad för våra synders skull. För att vi skulle få frid, och få läkedom genom hans sår.

Det profeterades vidare om hur hans händer och fötter skulle genomborras, delningen av hans kläder, lottkastningen om hans livklädnad och många andra förutsägelser, som slagit in ... Bibelns ord är ju historia skriven i förväg, så det är, för den som tror, ingenting att förvåna sig över, utan blott att prisa och tacka himmelens Gud.

Den tidens vise forskade och ivrigt ransakade för att finna vilken och hurudan tid det var, som Kristi Ande i dem hänvisade till, när han förebådade de lidanden, som skulle vederfaras Kristus, och den härlighet, som därefter skulle följa. 1 Petr. 1:11. I de tingen åstundar jämväl änglar att skåda in. v. 12.

Filippus blev vid ett tillfälle sänd av Anden, att vägleda en sökare, som satt i sin vagn och läste i Jesaja bok profetian om Jesu lidande. Han blev frälst, lät sig döpas i vatten, och kunde sedan glad fortsätta sin färd. Apg. 8:26 f.

Gud själv gav sitt vittnesbörd vid flera tillfällen: "Denne är min älskade son, hören honom."

Han har genom Jesus skapat allt. Synligt, såväl som osynligt. Och allt äger bestånd i honom. Kol. 1. Det talas i Joh. 1: om ORDET, som var hos Gud, och var Gud, och genom vilket allt hade blivit till. Vidare, att ORDET blev kött och tog sin boning ibland oss. Och vi skådade liksom en enfödd sons härlighet, full av nåd och sanning. Det står i Hebr. 1: Att Jesus är Guds son, att han är

Forts. sid. 17

Guds f

Predikan av Arne Imsen del I

Det judiska folket var i babylonisk fångenskap i sjuttio år. Det var ett enat folk som levde under deportationens ok som främlingar i ett jätterike.

Till en början omärkligt men efter hand alltmer, inträffade något som brutalt splittrade folket i två grupper. Många vände sig bort från sitt enkla livsmönster, som var en frukt av deras tro. I stället skaffade men sig en ny livsgrund, komfortabel och materiellt rik, i det babyloniska välfärdssamhället.

Men det fanns några som behöll den vision som Gud gett dem. Det fanns några som höll sig avskilda och opåverkade och inte rubbades i sin fasta tro. Det fanns några som väntade på att Gud åter skulle kalla dem.

Efter sjuttio år talar Gud. Han kallar sitt folk att återvända till sitt hemland och bygga upp det som blivit nedtrampat och förstört, och att bygga ett tempel och vara hans folk på den plats, som är deras.

Men vilka är det som hör den klara ordern om att återvända hem? Det är inte välfärdsfolket, de som sålt sin vision för att vinna andra fördelar.

Det är det avskilda folket, de som hela tiden haft blicken riktad mot det som gällt för dem i alla tider och alla sammanhang: att Gud är med sitt folk och att han ser till dem i prövningens tid och att när tiden är inne så ljuder hans röst. Är vi då beredda så lyssnar vi. Lyssnar vi inte måste Gud tillgripa andra metoder.

Esters bok handlar om ett folk som är livshotat och som genom olika anslag är nära att utrotas. Det är inga tillfälligheter att så sker, det är en intelligent komplot för att driva ett folk att lämna jorden i djupaste förödmjukelse och förnedring.

Men bland folket finns några nyckelpersoner. De är inte många. Men de för folket till räddning.

Folket fördes bort och var i babylonisk fångenskap i 70 år. När de sjuttio åren var gångna återvände en skara till Israel och Jerusalem. Men det var ingen stor skara, därför att de flesta judar i den andra generationen av de deporterade var assimilerade i Babylon. När Koresediktet ljöd om att judarna fick återvända till Jerusalem, fick de ingen anklang bland de assimilerade.

Vi läser om den väldiga hänförelse som återtåget startade med. Det var en inspirerad stämning och entusiasm bland dem, det ser vi i de psalmer som nedtecknades. Så här tonar psalm 126.

"När Herren åter upprättade Sion,
då voro vi som drömmande.
Då blev vår mun uppfylld med löje
och vår tunga med jubel,
då sade man bland hedningarna:
Herren har gjort stora ting med oss,
däröver voro vi glada,
Herre, upprätta oss igen,
såsom du återför bäckarna i Sydlandet.
De som så med tårar skola skörda med jubel.
De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde,
de komma åter med jubel och bära sina kärvar."

De återvändande drog hem till Jerusalem och de heliga platserna. Där mötte de förödelse och spillrorna av ett nedrivet tempel. Men Gud hade gett dem en vision och de såg framför sig hur dessa platser skulle renas, husen byggas upp och murar resas.

Ty det folk som Gud hade kallat skulle på nytt bli ett heligt och för Gud avskilt folk. Det här var en entusiasm som främst grep de äldre, därför att de hade nära och personliga kontakter med hem-

olket

landet, med de heliga platserna och med gudstjänsten på israelitiskt område.

När de första anstalterna för återuppbyggnadsarbetet var gjorda, så höll man en högtidsfest. Då hade inga överväldigande ting utträttats. Men de gamla såg och upplevde det som formades, på ett särskilt sätt, därför att de hade sett hur det en gång var.

Den här situationen åskådliggöres utomordentligt i Esra 3: 11—13.

”Och de sjöngo under lov och tack till Herren, därför att han är god och därför att hans nåd varar evinnerligen över Israel. Och allt folket jublade högt till Herrens lov, därför att grunden till Herrens hus var lagd.

Men många av prästerna och leviterna och hufvudmännen för familjerna, de gamle, som hade sett det förra huset, gråto högljutt, när de sågo grunden läggas till detta hus, många åter jublade och voro så glada, att de ropade med hög röst.

Och man kunde icke skilja mellan det högljudda, glada jubelropet och folkets högljudda gråt, ty folket ropade så högt, att ljudet därav hördes vida omkring.”

Det här folket som återvände till hemlandet, de hade kampana och segerförvisning och en disciplin av helt särskilt slag. Vi läser i Esra om provningar som de fick genomgå och att det kom en period när arbetet på templet stod stilla i femton år.

Men när profeternas röster ljuder, så går de åter till arbetet. Och det visar sig att det här folket är redo att offra allt för att tjäna Gud. Man är redo att ge allt för sin tro, för sitt folk och för återuppbyggnaden av de heliga platserna.

De assimilerade, de som sugits upp av Babylon och den kultur som det representerade, de hade helt andra erfarenheter. De hade fångats i materialism, och de hade hittat en komfortabel livsstil som de inte ville förlora. De kunde inte tänka sig att återvända till hemlandet för att bli nybyggare, därför att här i främmande land hade de skaffat sig en

grund och en framtid, för dem fanns ingen ny början.

Men tiderna förändrades och så skedde också för dessa kvarstannade judar. Det kom andra regenter och det blev andra edikter och påbud. Det blev svårigheter av helt oväntat slag.

Vi möter här en helt annan ande. Någoting oerhört hade inträffat, någoting som nästan helt och hållet förändrat ett folks umgänge med Gud.

Det finns någoting förseglat över Esters bok. Gud nämns inte en enda gång. Det tillbedjande gudsfolket är borta. Kvar är de som fångats av det babyloniska rikets härlighet och assimilerats. Esters bok vittnar om en helt annan ande och många ting tyder på att det babyloniska rikets väsen, världsríkets väsen, hade blivit så ett med det här folket att det bara återstod några små reminiscenser, bara några kvardröjande detaljer utav fädernas Gud.

Men Gud vill väcka upp. Han vill förnya och vederkvicka och stärka. Han vill väcka till liv så att hans folk inte blir missmodiga och i missmod låter arbetet på Guds verk ligga nere. Och Gud vill förnya de gamla, som sett grunden läggas. Han vill ge dem vision så att de förstår att det inte bara är grunden som skall läggas. Hela huset skall föras upp, och murarna skall återställas.

Gud söker också de ljumma, men där i de ljumma kretsarna är läget annorlunda. Där kan inte Gud tala till öppna hjärtan. Men också där finns nyckelpersoner. De har inte mycket av den ursprungliga gudstron, men det finns en anknytningspunkt som Gud kan använda sig av.

Gud tillåter inte att hans planer slås sönder. Gud tillåter inte att fienderna triumferar.

Ty det är inte din och min ära det gäller och det är inte människors ära det gäller. Det är fråga om Guds ära och han kommer själv att se till att det han har sagt, det kommer att ske, att det sker så som han har sagt med sitt eget folk, och att det går som han har sagt med de världsríken som reser sig upp emot Guds verk.

forts. nästa nr.

● Linné Eriksson med fru

Är missionen i Israel överflödig?

Örebromissionens f. d. missionsförest. Linné Eriksson befann sig i Israel, då krigsutbrottet i höstas ägde rum. Han fungerade där som reseledare för en grupp semestrande svenskar. På Lods flygplats sammanträffade Arne Imsen med honom och fick en pratstund. Här ger Linné Eriksson sin syn på missionen i Israel för Midnattsropet.

— Jag har en god vän som är på kibbutz. Den flickan är vår evangelist, och har varit nu i snart ett år. Hon är i Nasaret nästan varje vecka. Hon talade om att det går fram en andlig väckelse där, och om man räknar med de romerska katolikerna, så är 3/4 av Nasarets befolkning kristen.

Jag vet nu inte hur pass mycket denna besökelse har gripit israelerna, men det finns ju en stor skara

araber där, och de tycks vara mycket öppna för väckelsen. Det var flera som sade, att man tyckte sig känna i atmosfären, att det kristna momentet hade fått stort utrymme i staden.

Men beror det på, tror du, att Nasaret är en typisk arabisk stad?

Det är svårt att svara på, men det verkar i alla fall som om det är stör-

re öppenhet bland araberna för det evangeliska budskapet. Att bedriva mission bland judarna, det verkar svårt, även om det är flera som söker göra det och gör det i kraft av att vi skall nå alla folk med budskapet.

Man frågar sig givetvis, om missionsarbetet i Israel är en överloppsgärning. När man tänker på det profetiska ordet, att när Herren tar i på allvar i den här frågan, skall Israel bli frälst på en enda dag. Jag vet inte om vi knogar i vårt anletes svett ...

Det kanske är svårt att placera in Israelmmissionen i det eskatologiska perspektivet, om man tänker sig mission på samma sätt som den bedrivs i den övriga delen av världen?

Ja, mission i vedertagen mening är inte så lätt att kopiera i Israel. Därför finns det ju rätt så inflytelserika missionsmän, vars hjärtan står i brand för världsmissionen, vilka nästan sätter lite smått ett frågetecken inför de många små Israelmmissionerna och frågar vad det skall bli av dem.

Oswald Smith är väl en utav dem?

Ja och frågan är väl hur en sådan som Lewi Pethrus ser på det också.

Det synliga resultatet står väl inte i rimlig proportion till insatsen?

Det syns så i alla fall som att det är stora ansträngningar men små resultat.

Missionen som har varit där nere, har väl inte lyckats få något ordentligt fäste bland judarna?

Nej, i varje fall får man väl säga, att de får arbeta mycket personligt, och det är väl genom skriftspridning och personliga samtal. Det är klart att de leder väl en och annan jude till Kristus, visst gör de väl det, men inte är det några stora siffror. Om man jämför med framgångar i Asien, Afrika och Sydamerika, då är det ju ytterst blygsamt.

Martin från Bangla Desh

— en muhammedans väg till frälsning —

Muhammed Martin från Bangla Desh kom till Sverige för att se närmare på vår industri och dess varuutbud. Han kom som representant för sin fars försäljningsföretag.

I tre månader var han i Sverige och åkte runt och gjorde iakttagelser. När han har ett par veckor kvar av sin vistelse i Sverige, går han en dag över Sergels torg. Där står Maranata-församlingen och sjunger ut sin frälsningsglädje. Muhammed blir stående och lyssnar till de enkla väckelsesångerna som bärs fram ur hjärtans längtan. Han förstår inte ett ord, men han känner att här finns något som han inte själv har.

Den kvällen, en söndagskväll, följer Muhammed Martin med till Johannelund. Där får han vara med om något som han med sin islamitiska uppfostran aldrig sett eller hört. En okonstlad kristendom som har liv och kraft. Och han får höra predikan om en uppståndens Frälsare som verkar i människor idag, Guds Son som föder människor på nytt när de åkallar hans namn till frälsning.

Då förstår han sitt hjärtas längtan och går fram och böjer sig för att få uppleva detta budskap som sant. Då upplever han frälsningens visshet och en ny tillvaro öppnar sig för honom.

Innan han lämnar Sverige berättar

han lite om sitt tidigare liv. När kriget bröt ut i Bangla Desh, studerade han vid universitetet. Men då avslutade han sina studier.

Han kommer från en helt islamitisk miljö och säger att i Bangla Desh som helhet finns det inte mycket kristendom. Det finns nu ett fåtal missionärer verksamma i landet. Men det är vidöppet för mission där nu och där är ett stort arbetsfält för många kristna. Där är hårt och strävsamt och svåra och fattiga förhållanden. Men just i dessa dagar sker stora omsvingningar i hela landets struktur. Här har den kristna missionen en skyndsam och omistlig uppgift.

Vision blir verklighet

Tre steg till frihet

Gamla Bro har nu varit öppet litet över en månad. Under denna korta tid har en ström av sökande människor besökt huset mitt i Stockholms city, människor med olika bakgrund och motiv, de flesta i direkt behov av själavård och läkande vila.

— Behoven blottar den oerhörda nöd som är rådande mitt i vårt välfärdssamhälle, sade Arne Imsen i baptistkyrkan vid Brommaplan härom söndagen. — Ibland känner vi att vi inte räcker till. Samtidigt är vi

tacksamma när vi ser visionen om en trelänkad hjälpstation för utslagna ta gestalt. På Johannelund, Gamla Bro och norrlandsgården Önska. Till grannförsamlingen var vi inbjudna för att vittna, sjunga och samtala om det program Herren fört oss in i, och efter ett genuint väckelsemöte i den trevliga kyrkan inleddes det samtal vi här nedan för inbjudan skickar vidare till våra läsare. Samtidigt vill vi tacka våra syskon vid Brommaplan och önska dem Guds välsignelse i det arbete de utför.

ÖNSKA GÅRD inv. E4 norr om Örnsköldsvik.
T. v. ligger hus nr 2 av ung. samma storlek.

Arne Imsen:

— När vi nu talar om gatumission, så skall vi tänka särskilt på de torgmöten som vi har tre gånger varje vecka. Här går vi ut en skara och sjunger om Jesus, vi går ut i välfärdsstaden Stockholm den här gången, där människor flödar i materiella ting, men innerst inne är skrämnda och sökande. Man kan se människor t. ex. som kommer utifrån landsorten, och råkar gå förbi när vi sjunger — de känner igen tonen — väckelsetonen. De har

hört den tonen förr. Och här står ungdomar nu, i den här tiden och sjunger med gripna hjärtan. Det väcker!

Visionen om tre stationer

1969 (i vår lokal Britt Marie), brottades jag med frågan hur vi praktiskt skulle kunna gestalta Nya Testamentets generösa och utgivande kraft och hur barmhärtighetsidealet skulle kunna förkroppsligas. Då lade jag fram en vision, eller program, för församlingen som

byggde på det vi kallar trestationsprincipen.

En station i innerstadsområdet, fältarbete med jourtjänster dygnet runt.

Andra station — arbets- och rehabiliteringshem, som en del av församlingslivet, avskilt, rogivande, lantmiljö, arbetsmiljö.

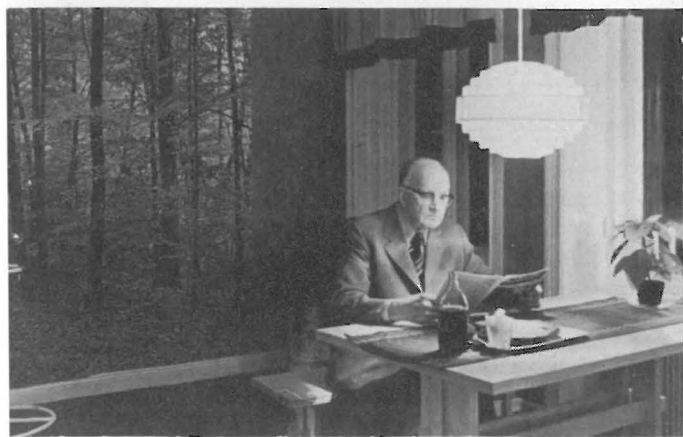
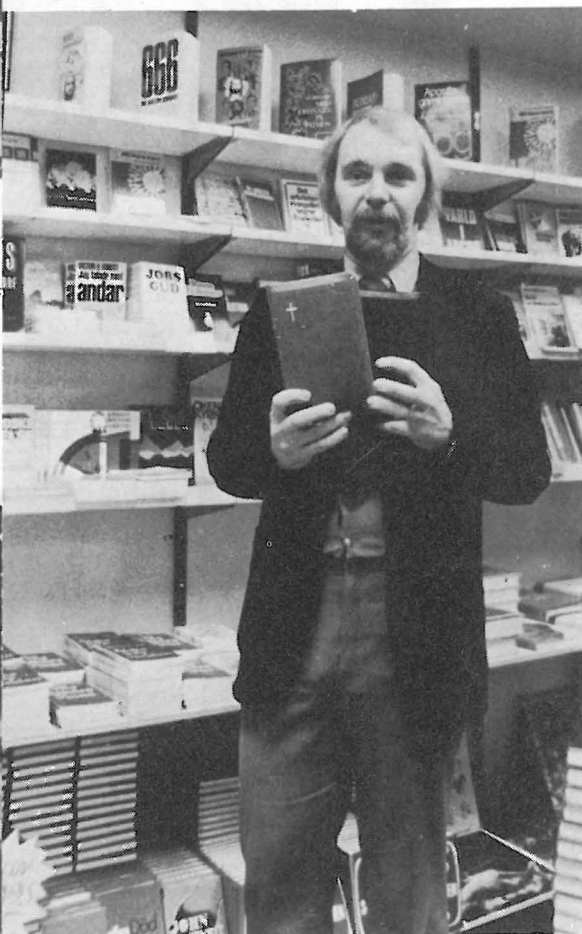
Tredje station. Lantgård, som fungerar som en samhällsnära, men ändå avskild plats. Den skall göra det möjligt för människor att efter en tid åter fungera i samhället.

forts. sid. 17

Några månaders hårt arbete har resulterat i en utomordentligt trivsamt barservering med goda utrymmen. Monica Andersson (ovan) ansvarar för att allt är skinnande blankt och att maten smakar.

Tillsammans med serveringen öppnade även bok- och musikaffären KLARA TONER lagom till julrushen. Här finns det bästa av vad den kristna litteraturen kan erbjuda. Inte minst böcker om Israel.

— Men huvudsatsningen kommer att ligga på det direkta bibelordet, säger Bo-Göran Gustafsson t. h., en av dem som byggt upp KLARA TONER. Och här mitt i klarakvarteren kan man köpa biblar på många språk bl. a. ryska, kinesiska och arabiska.

Irene:

— Här spelar det ingen roll hur man ser ut eller hur man är till det yttre, därför att här finns en inre gemenskap.

— Om någon har problem här, så hjälps vi åt att bedja för honom. På det sättet är aldrig någon ensam här. Jag vet att jag inte är ensam därför att det finns förbedjare runt omkring mig. Vi ber för varandra och vi delar både glädje och sorg.

— En gång var jag på väg att flytta till en storfamilj, men det blev aldrig av. Efter att ha bott

forts. nästa sid.

Johannelundsungdomar vittnar:

— Här delar vi både glädje och sorg

Lasse:

— När man kommer hit så är det som till en annan värld. Här kommer man in i en syskonegenskap som inte finns annat än bland Guds folk.

— Ett nytt liv, förut var man slav under onskans andemakter, men nu är jag friköpt genom Jesu blod, har fått uppleva befrielse och får vara med och vinna själar för evigheten.

*

Vi har här daglig gemenskap i bön och bibelläsning och jag tror att det är sällsynt nuförtiden — bland kyrkor och samfund. Har man problem så kan man söka upp någon och bedja tillsammans. Vi lär oss här att leva med Jesus och växa in i Ordet.

Hur går det med din bibelläsning?

— I början när jag läste bibeln förstod jag nästan ingenting. Men efter att ha kommit in i syskonegenskapen och varit med på möten och börjat ett böneliv, så blev det allt större klarhet.

Jag fick den helige Andes ledning och blev också andedöpt.

Man fick så småningom se att det man läste fungerade i praktiken, det var inte bara ord i en bok, det var verklighet. Så är det nu, ibland är det faktiskt helt enormt, och ofta längtar man av hela sitt inre att bara få sätta sig ned och nära sig vid Ordet.

Segrare i en förlorad värld

Det blev anledning till många högtidsstunder i församlingens hägn under den gångna julhelgen. Levande ljus, ett rikt bord, lovsång, tröst och förmaning. Trettondagsafton var vi samlade sista gången i denna högtid. Tillresande vänner och alla de nyfrälsta i församlingens mitt. Det var fest för Guds folk i den stilfulla kyrksalen på Johannelund. Men en fest med många mollackord. Ja, i bland rent dystra toner som trängde igenom helgfriden.

* * *

Vi påmindes om vardagen. Framför ligger ett nytt år i ett Sverige som inte skulle vara sig riktigt likt. (Och som heller aldrig skulle bli det igen.) Och vi påmindes om massmedias rapporter utifrån den stora, krisdrabbade världen. Hotfulla tider från jordens fyra hörn. Konflikter som griper in i varandra och bildar ett problemkomplex som i raffinering överstiger mänskligt förnuft. Som helt i överensstämmelse med bibelordet väntar på sin

övernaturliga lösning. Jag skriver övernaturliga därför att människan idag står tömd på alla sina resurser. Självsvåldigt har hon utsugit och exploaterat både jord och varelser. Hon har dräpt profeterna och levt på nästa generations bekostnad vilket innebär att den sista inte har något att leva av och för...

* * *

Mitt i detta profetiska allvar börjar någon i kyrksalen prisa Jesus på ett främmande språk. Men det är inget tungotal som vi först tror. Det är en av våra nyfrälsta arabiska bröder som stämt upp en lovsång på sitt modersmål. Han prisar Faderns frälsning i Jesus Kristus på sprudlande arabiska och hela församlingen stämmer in i en triumferande tacksägelse. För honom är Maranata löftet om Guds frälsning. Inte ett diskussionsämne. Han skäms inte för den grovt tillyxade arken utan beträder landgången, tillsammans med alla övriga enfaldiga, under jubel och lov-

sång. För honom och en stor skara har församlingen blivit en tillflyktsort även under vardagen. Tillsammans förkroppsligar de en familjegemenskap — på Johannelund, Gamla Bro och inom kort på lantgården i Norrland — som icke är av denna världen men som väl delar denna världens nöd och vardagliga problem. Han prisar Gud i församlingen när många läsare sover eller kritiserar arbetet.

* * *

Och med ens står klarare än någonsin, denna Trettondagsafton när timmen är sen, att den fördjupade församlingsgemenskap som tar form inför våra ögon inte är en flykt i panik påtvingad av yttre, svåra omständigheter. Det är en frälsningsplan född av Gud "...och allt som är fött av Gud det övervinner världen..." Den som går in i gemenskapen med Jesus och församlingen den övervinner världen — som segrare i en förlorad värld.

LASSE ANDERSSON

IRENE...

här på Johannelund ett tag så upptäckte jag att det här var en storfamilj, men naturligtvis på en helt annan grund. Det är därför att vi har ett mål och vi ser det framför oss.

Hur går det med din bibelläsning?

— När jag var alldeles nyfrälst hade jag ingen kraft. Jag föresatte mig att jag skulle läsa så och så mycket i bibeln varje dag, men

jag orkade inte.

— Men det började gå bättre, och så blev jag andedöpt och då upplevde jag bibeln på ett helt annat sätt. Jag såg att Ordet var riktat till mig, och jag tog emot Ordet och det blev som mat för mig. Jag fick en hunger som blev kronisk, jag ville ha mer och mer — det blev liv. Jag upplevde att jag själv ingenting är, men genom Ordet blir jag del av någonting, av någonting underbart stort och evigt.

Sprid

MIDNATTSROPET

bli

kommissionär

Världen idag

Israel och EG

☐ Bredvid demonstrerande judiska studenter och ungdomsorganisationer hade även en organisation, De unga kristna, fattat posto framför det hus i Köpenhamn, där EG:s ministrar och sex arabiska utrikesministrar samlats för att dryfta oljekrisen och israelpolitiken. De unga kristna hävdade att Gamla Testamentets förutsägelse om alla folks strid mot Israel nu håller på att gå i fullbordan, rapporterade Arbetet.

Kyrklig samling

☐ Oljekrisen kommer att få kännbara konsekvenser för kyrkornas verksamhet, läser vi. Gösta Hedberg har framhållit betydelsen av att kyrkor och trossamfund kommer fram till ett gemensamt uppträdande i oljekrisen.

Alarmerande

☐ Tjeckoslovakiens regering har förbjudit all tillverkning av kors och helgonbilder. Detta har för-

anlett Världsrörelsen för de mänskliga rättigheterna att protestera.

Präster avstängda

☐ Kyrkoherde Sigurd Sörhus Fjellberg i Norge har avstängts från sitt ämbete, sedan han i somras lät döpa sig. Även i Sverige har en präst, komminister Finn Bodemar, av domkapitlet uppmanats att lämna sin tjänst, sedan han låtit döpa sig i en baptistkyrka och nu också vill förkunna vuxendop.

Förste pingstvännen

☐ Den förste pingstvännen har kommit in i Folketinget i Danmark. Det är Willy Bracher, som i och med det senaste valet kommit för att, som han hävdar, stanna. De frågor han närmast tänker driva är att söka bevara hädelseparagrafen och åstadkomma en rättfärdig fördelning av de sociala förmånerna.

Jesusfolket

☐ "The body" har blivit en viktig term för Jesusfolket, läser vi. Man talar om Kristi kropp, församlingen, behovet att fungera tillsammans. De stora demonstrationerna och det individuella kringdrivandet har i stor utsträckning bytts ut mot team-work.

Tänk så trevligt!

☐ Spar värme och använd färre kyrkor, säger den realistiske ärkebiskopen, enligt Vår Kyrka. Tänk så trevligt om de få kunde gå ihop i en enda kyrka och ha det varmt och trevligt tillsammans.

Änglamark?

☐ Varför stå och predika skapelsens undergång, när man kan sjunga Taubes lovsång till naturen, Änglamark, undrade "Sprängkyrkorna"-prästen Samuelsson uti Bro i Bibi Langers radioprogram.

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn

Bostad

Postnr, adr.

Tel. / MR 2/74

Vägen till frälsning

Av C.H. Spurgeon

Det är inte genom att göra gott, som du blir frälst, ehuru det är genom att göra det onda, som du blir fördömd, om du inte tror på Jesus Kristus. Intet, som du kan göra, kan frälsa dig. Ehuru det, när du en gång blivit frälst, är ditt stora privilegium att få vandra på hans vägar och hålla hans bud, skall dock alla dina försök att hålla buden, utom genom tron, blott sänka dig djupare i dyn och det kommer på intet sätt att leda till din frälsning. Den enda vägen till frälsning är genom tron på Jesus Kristus. Eller för att göra det ännu tydligare, det är som lantmannen sade: "Blott två steg till himmelen — ut från mig själv och in i Kristus och sedan ut ur Kristus och in i himmelen." Tro — det är helt enkelt att lita på Kristus. Jag finner, att Kristus bjuder mig att tro på honom eller lita på honom. Jag vet, att det inte finns något i mig själv, som skulle

göra mig värdig förmånen att tro på honom. Men han bjuder mig att göra det. Därför lyder jag uppmaningen oavsett mitt eget tillstånd och mina egna känslor det må bära eller brista och tror på Kristus. Att överlämna sin själ i Jesu händer det är trons bevis. Att tro, det är att mottaga Kristus med förståndet och med vilja, att överlämna allt åt honom, så han får bli mitt allt i alla, tills jag själv blir ingenting. Tro är att avstå från att skapa för att komma till Skaparen. Det är att se bort från sig själv och se på Kristus, vändande mina ögon bort från varje godhet, som kan finnas inom mig själv för att söka varje välsignelse hos dessa öppnade blodådror, hos detta varma, blödande hjärta, hos detta törnekrönta huvud, hos honom, som Gud har givit till försoning för våra synder och inte bara för våra, utan även för hela världens.

ordet och vår tro

Räcker barndopet?

Fråga: Jag är döpt som liten och konfirmerad. Räcker detta för mig för att få evigt liv?

Svar: Denna fråga är mycket viktig för varje människa. Ännu väsentligare är att följa det gudomliga Ordets anvisningar.

Döpta som små och konfirmerade är 88 % av svenskarna. Räcker barndopet och konfirmationen till för att få evigt liv, ja, då kommer nästan hela svenska folket till him-

melen. Nej, Guds ord har andra direktiv.

Varför döper man då barn? Jo, därför att barnen skall frälsas in i Guds eviga rike och från satan. Det är Gud som ger människan nåd därtill. Vid ca 15 års ålder skall barnen själva konfirmera (stadfästa) dopshandlingen, som de inte har något minne av.

Denna teologi och detta handlande bottnar i frågan om "arvs-synden". För att då barnen icke

skall gå förlorade, om de skulle dö och vilket var vanligt förr, döptes barnen.

Detta barndop har inget stöd i bibeln. Jesus sade att Guds rike hör barnen till. Ingenstans finner vi att barndop praktiserades i den nytestamentliga församlingen. Man menar att Apg. 16: 32, 33 talar om detta, därför att alla i fångvaktarens hus lät döpa sig.

Överallt i Ordet förutsättes dock *en personlig trosupplevelse* före dopet, därför att i dopet bekräftar jag i handling min tro på Jesus Kristus som Guds Son. Och tron förutsätter i sin tur ett lyssnande öra. Se vers 32!

Jesus säger vidare, att om en människa *inte* blir född på nytt av vatten och ande, *kan* hon inte komma in i Guds rike. Den som har Sonen har livet, det eviga.

GUNNO ANDERZON svarar på bibel-frågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

I fiendeland

Vi lever i fiendeland och vi upplever det. Varje dag. Ständigt. Ibland känns det kanske mer än vanligt svårt. Ensamhetskänsla, förtvivlan och hemlängtan försöker att ta ner dig.

Ensam bland ett folk, vars språk du inte förstår, med andra seder än du är van vid.

Fast egentligen är du ju inte ensam i denna situation. Många lever som du, som främlingar på jorden. Många är de som väntar att Jesus skall komma för att hämta dem HEM.

Men kampen för att inte duka under tycks ibland vara mera än du står ut med. Frestelser till eftergifter, kompromisser, till att dra sig undan, finns där hela tiden. Du kunde ju få det något lättare. Kanske också att du skulle accepteras av dem som en gång var dina vänner.

De begriper inte varför du handlar som du gör, varför du lever som du gör. De förstår inte att du måste vara trogen KO-

NUNGEN.

De förstår det inte, därför att de assimilerats i världen, de har svikit sin konung och Herre. Förstått honom som friköpt dem...

Du känner svalget mellan dig och dem, det finns där som en osynlig barriär.

Men se dig omkring. Det finns ännu några som inte gett upp och som kämpar för att bevara sig brinnande. Dessa som väntar på att Jesus skall komma för att förlösa dem från jorden, dessa är dina syskon och du finner dem överallt.

Du är inte ensam och du är inte heller bortglömd. Jesus ser dig och han hjälper dig igenom svårigheterna. Det som du idag ser som ett oöverstigligt hinder, kommer du i morgon att se som en sporre som förde dig framåt. Då, när du har kommit förbi det och ser i ett annat perspektiv. Gud hade aldrig lämnat dig, fastän du kände det så. **Aldrig någonsin överger han sina barn!**

Men kampen kommer du aldrig ifrån så länge du lever på jorden. Det är inget extremt som särskilt har drabbat dig. Alla som lever för Jesus och vill bevaras brinnande i tjänsten för honom upplever detsamma.

Det finns bara en väg att segra på. Det är bönens väg. När du känner dig riktigt trängd, omringad på alla sidor och inte ser någon utväg, då, om inte förr, kommer du att börja bedja. Bedja på ett nytt sätt. "Huru skulle jag kunna lära dig bedja om icke genom nöd..." Du drivs in i bönen, lär dig att förtrösta på Jesus, att strida på rätt sätt. Bönen är en kommunikationslinje som går direkt till Gud. Ditt SOS uppfattas och du får hjälp. Hjälp i rätt tid!

Och snart kommer Jesus för att hämta oss till sitt rike. MARA-NATA — Jesus kommer! "Så trösten nu varandra med dessa ord!"

Ulla

Jesu frid!

Vi på gatu- och anstaltsmissionen vill tacka dig för din gåva — och för dina förböner. Vi har blivit vunna för Jesus genom denna mission. Några av oss har suttit på anstalt. Flera har varit bundna i sprit och narkotika. Men nu har vi fått ett nytt liv i Jesus Kristus och andligt hem på Johannelund och Gamla Bro. Vår högsta önskan är att få tjäna den Herre som har köpt oss med sitt dyra blod. Vi vill vinna själar som lever i samma nöd, förnedring och synd som vi gjort.

Du är med i våra böner och tacksägelser alltid!
Guds nåd och välsignelse
Kjell Roos

MISSIONÄREN

— ny tidning för skolungdom

Den måste du ha!

Utkommer var månad från MR:s förlag

Prenumeration: 10:— per läsår

Adress: MISSIONÄREN,
Box 1236, 161 12 BROMMA

Vi började bedja om det här. Så småningom fick vi Johannelund, som blev vårt församlingshem, avskilt, rofyllt. Det var ett bönesvar och det dröjde inte länge förrän Johannelund började fungera. Ett riktigt hem för människor ifrån svåra och mänskligt sett hopplösa miljöer, men som fick möta Jesus och uppleva det som är sant och äkta. Vi fick se liv väckas i avsmnade.

Så fick vi AMS-barackerna på Johannelund. Det innebar tjugofyra trivsamt möblerade rum, och snart var de fyllda med nyfrälsta som ville vara med och fostras i församlingsgemenskapen.

Då fick vi Gamla Bro. Det var också ett bönesvar. Vi hade bett till Gud att han skulle ge oss en lokal i innerstaden där vi bäst kunde tjäna honom. Vi fick Gamla Bro och det innebar att Gud gett oss en plats mitt i träskområdet.

Under den här månaden som Gamla Bro har varit öppet, har det varit nästan som en invasion av sökande människor och vi känner att vi räcker inte till. Behoven är oerhörda och det kommer alla kategorier av människor, var och en har sin livshistoria, men ett har de gemensamt, de är andligt vilseförda.

Det har visat sig att många som kommer till oss, är nergångna och slutkörda, de behöver vila och sova och vara i stillhet. Därför har vi jourtjänsten på Gamla Bro, så att ständigt en eller ett par av oss finns till hands för att ta hand om sådana människor ett par tre dagar, tala med dem, bedja med dem, och visar det sig att det då går bra, så står Johannelund öppet, som en andra-station.

Sedan kommer då som tredje länk, lantgården Önska, utanför Örnköldsvik. Det blir den plats där människor gradvis kan få komma in i en vardagsverklighet igen.

Våren 1974 skall Önska vara igång. Där kommer så småningom en hel del aktiviteter att försiggå. Vi skall bl. a. ha ett riktigt kök där. Vi skall sätta potatis och olika grönsaker och göra oss självförsörjande, så att vi på våra tre stationer kan

äta våra egna köttbullar, vårt eget norrlandsbröd och våra egna grönsaker.

Offertjänsten

Men församlingen har inga ekonomiska fonder att tillgå när vi får det ekonomiskt svårt. Det har alltid varit en helig princip för oss att inte komma in i något subventionssystem som skulle förvandla arbetet till en institution. Vi vill nämligen att det skall stå klart för alla att det här är inte fråga om en vårdinstitution och inte heller en social institution, utan något helt annat, något mycket specifikt och särpräglad och det är *församlingliv*. Till ett apostoliskt församlingliv hör offertjänst och församlingens missionsverksamhet grundlägges därmed hos den enskildes offer. Det är heller inte fråga om att ha en stiftelse på sidan om församlingen, något slags annex. Det är *församlingen* allena som är liv och som skall ge liv.

Vi har sett att det bara finns en väg och det är att närma oss ett urkristet församlingsideal. Det har inneburit att vi har måst reducera våra egna standardkrav och underordna oss livsvillkor som gör det möjligt för oss att fungera obundet, hjälpande och givande. Apostlagärningarna 2 som talar om egendomslöshet, står för oss som ett ideal. Därför finns det ingen som är med i det här arbetet som blir avlönad.

Det har visat sig att det är livsviktigt att människor fostras bort från det som kallas "understödsmentalitet". Det finns stöd som är angelägena, men det finns också många faror med de här stödsystemen, därför att människor som blir hjälpta på det här sättet, har svårt att lära sig leva, de lär sig att gå genom livet med kryckor.

Men socialvården har en viktig uppgift. Det gäller socialarbetare i hela landet som utför uppgifter som nästan är övermänskliga. De kämpar mot nöden, vandan och desperationen hos nedgångna människor och de gör det utan hjälp av evangeliets kraft. Hur skulle det gå om de lämnade sina uppgifter. Bed därför för socialarbetarna!

Guds härlighets återsken, och hans väsens avbild, och genom sin makts ord bär allt. v.3. Fadern säger om sonen: "Gud, din tron förbliver alltid och evinnerligen, och ditt rikes spira är rättvisans spira." O, Gud, du är smord med glädjens olja mer än dina medbröder. v.8.

När Jesus, uppstånden, härlig och mäktig, uppenbarade sig för Johannes på Patmos, lade han sin hand på honom och sade: "Frukta icke. Jag är den förste och den siste, och den levande. Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket." Upp: 1:17, 18.

Vidare i kap. 28: "Jag är telningen från Davids rot. Jag är den klara morgonstjärnan." Han säger själv: "Jag JESUS, har sänt min ängel för att i församlingarna vittna om detta för eder. I kap. 19: står det om honom att han var klädd i en mantel, som var doppad i blod, vilket syftar på hans försoningslidande. "Och det namn han har fått är GUDS ORD."

I ps. 24 sjunger David om Årans konung som drager in genom de eviga portarna. Han frågar: "Vem är då denne årans konung?" Och svaret blir: Det är Herren, Herren Sebaot . . . Det är Herren stark och väldig, Herren väldig i strid." Han är Årans konung." Han stred emot onskans härar, och vann en evigt gällande seger.

Han drog in genom de eviga portarna i den himmelska världen, efter sin segerrika uppståndelse. Sände oss hjälparen, den helige Ande. Är nu på Faderns högra sida OSS TILL GODO. Men han skall snart komma tillbaka, för att hämta de sina till sig . . .

Låt oss knäböja, och nedfalla inför honom, givande honom vårt hjärtas hyllning. Ty han är värd all ära, allt pris.

Det skall bli ämnet för den nya sången, som skall ljuda i himmelen inför den högstes tron.

Hell dig Gudason! Du Hjältekonung, som älskar oss så högt, att du vill vi skall bo hos dig i ditt eviga rike.

HALLELUJA, AMEN!

Energikris — bensinransonering svårt att komma på möte?

**Beställ hem MRM:s levande inspelningar
på LP och kassett ● Begär upplysningar**

MR:s Bokförlag AB, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

MRL 2107 Stereo
"JESUS KOMMER" —
Arne Imsen sjunger
med församlingen
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 107)
Pris 32:50 kr
med moms

MRL 2109
"HAN FANN MIG" —
torgsångare från
Johannelund och
Gamla Bro
(Finns även på
kassett med
beteckn. KB 109)
Pris 32:50 kr
med moms

Jesus har en bok i himlen / O det skall bli härligt för mig / Med överängels röst / Snart är han här / Vilken dag / Vad är vinst / Lever du / Tack Jesus kär / Att vara din / Jag vill hellre / En underbar källa / Det finns ej jordisk släktskap / Skall det bli några stjärnor / Jesus kommer (tal av A Imsen) / Snart kommer min Jesus / Gå, gå skördeman gå /

Han fann mig / Kort tal av A Imsen / Ingen är så full av nåd / Kjell Roos vittnar / Seger i Jesus / Bo-Göran Gustavsson vittnar / Kom nu till källan / Jag vill tacka Herren / Lasse Ericsson vittnar / O, vad jag älskar Jesus / Fred Örtengren vittnar / Får jag se dig / Han har öppnat pärlporten / Ett härligt möte / Barnatro / Maranatafolket / Vår Herre kallar / Vilken dag /

Här kan du förnya prenumerationen för 1974

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvör till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Ge BARNEN evangelium om JESUS

Böcker om Jesus. Ett sätt.

Serien BIBELN BERÄTTAD FÖR BARN 3—8 år.

En fascinerande serie böcker som med uttrycksfulla bilder och lättförståelig text sår evangelium i barnens hjärtan

Pris 13:— inkl. moms.

..... st JESUS ÄR UPPSTÅNDEN

..... st DEN BLINDE BARTIMEUS

..... st DEN BARMHÄRTIGE SAMARITEN

..... st BRÖLLOPET I KANA

.....st JESUS OCH STORMEN

.....st SACKEUS

..... st I BEGYNNELSEN

SÅ ÄLSKADE GUD VÄRLDEN

Trevliga färgbilder och bra text för barn 3—10 år.

Stort format. Pris 14:50 kr inkl. moms.

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 10124 Stockholm, Tel 08/21 03 54.

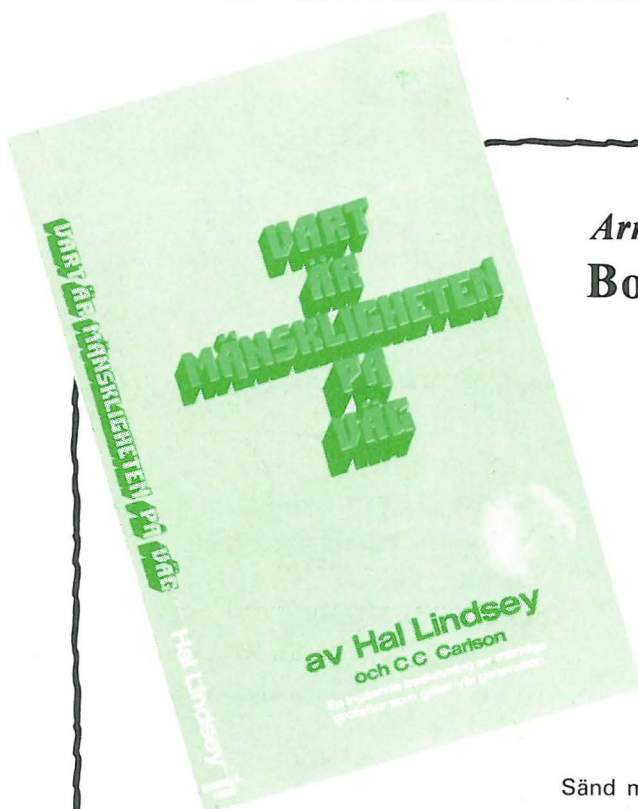

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Arne Imsen:

Boken alla bör läsa — NU!

**En ingående
beskrivning av de
profetior som gäller vår
generation
● klar ● lättöverskådlig**

Sänd mig mot postförskott
.... st

(Pris 15:60)

Namn

Adress

Postnr, adr:

MR:s Bokförlag AB

Box: 1236

161 12 BROMMA 12 Tel. 08/80 29 35

MR 2/74

Vårt pris 9:90

**Koppla av på
trivsamma**

**GAMLA BRO
serveringen**

**när du kommer
till Stockholm
Tel 08/21 03 54**

**Gamla Brogatan 27 T Centralen Sthlm
Öppet: Vardagar 9.00—23.00, Söndagar 12.30—23.00**